

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 03 szám

2024. szeptember 30

Kéretlen vendégek Vidiszegen

Fürkésző pillantások kémlelték a tájat szombaton hajnal hat óra táján. A Vidszegi Holt-Tisza ág lakói kíváncsiskodtak imígyen:

– Tudja valaki, hogy kik ezek az emberek?
– „Nem, nem” – hallatszott a válasz több felől is, mire egy mély hang megszólalt:

– Tegnap a főnökék a parton beszélgettek, és valami vasutasokat emlegettek. Talán azt mondták, hogy a Vasutasok Szakszervezetének záhonyi emberei jönnek?
– Ők nem lehetnek – suttogta félve egy másik hang. Velük mindig jön valami fotós ember is, aki megírja a hőstetteiket. Na, őt nem látom!
– Mire megszólal egy kétkedő: honnét tudod, hogy néz ki? Világ életedben ebben a vízben éltél, nem ismerheted őt!
– Tudom és kész! Egyébként a Vén Varjú pontos személyleírást adott róla.

Az Öreg Harcsa megelégelte a fecsegést, hatalmas bajusza alatt sürgetően a többiekre ripakodott: na, húzzunk innen fiúk, mielőtt még nem késő!

Mindezek alatt a népes horgászokat köszöntöttem a parton, akiket az idén csekély VSZ-es ajándékcsoomaggal leptünk meg, sőt a csapatkapitányok a táskákban megbújó számok alapján értesültek róla, hogy melyik horgász helyet kell elfoglalniuk. Nagy Attila ismertette a versenyzőkkel a szabályokat, és pontban hét órakor Grunda Zsolt dudaszóval indította el a vetélkedőt.

A horgászok izgatottan válogattak a csalik között, mindenki a legjobbat akarta a horog végére akasztani a nagy fogás reményében. Na, de akkor ők még nem tudták, hogy a tó lakói jól elbújtak előlük.

Közben a felállított sátrak környékén is nagy volt a sürgés-forgás reggeli- és ebédügyben.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Míg Szegvári Emese a fiúkat (Zsoltit és Attilát) instruálta az ebéd elkészítéséhez, addig jómagam Répásiné Anikóval és Simon Csabával a reggeli elkészítésén fáradoztunk, ami most is zsíros kenyér volt lila hagymával.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@ysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A legelső igazi nagy fogásra azért elég sokat kellett várni, amíg Bázsza Laci horgára akadt a „figyelmetlen” 4,17 kilós amur. Laci ezzel a legnagyobb halat fogó elismerést is bezsebelhette, hiszen Répási Béla csukája 1,75 kilót, az Onder Gáboré pedig 1,51 kilót nyomott. A többi nagy hal megfogadta az Öreg Csuka tanácsát és jól elbújtak.

A babgulyás vidáman rottyogott az üstben, s azt, hogy jó íze lesz senki nem vonta kétségbe. Emese szeme mindig a kondéron volt, nehogy a lelkes segítő csapatból valaki valami titkos hozzávalót belecsempészszen, ami ronthatja az általa alakított ízvilágot.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A nap folyamán volt időnk bőven beszélgetni egymással, megvitatni akár napi aktualitásokat, vagy a következő közösségi rendezvényünket, illetve Berekfürdő idejének tapasztalatait. És persze gyakran kémeztük a tó vize mellett az eget is, de kegyes volt hozzánk a természet, az időjárásra végképp nem volt okunk panaszra.

Pontban 12.00 órakor szintén dudaszó vetett véget a versengésnek, s kezdett vette a mérlegelés, aminek az eredményeképpen az első helyen Báza László és Csobai Gyula párosa végzett. A második helyen holtverseny alakult ki, Répási Béla és Schloszár Károly mellett a Portosok csapatának – Horváth József, Pekola Miklós, Teszenyi Zoltán – adhattuk át a díjat. Harmadik helyen végzett a Kocsijavító egyik párosa, Onder Gábor és Banga István.

Mindenki jóízűen látott neki az ebédnek, ami közmegelegedésre igen finomra sikeredett. Ezért aztán a Tógazdák meghívták Emesét a saját versenyükre is, hogy finom ebédet készítsen nekik.

Ismét egy remek csapattal tölthettünk egy jó napot, s két óra magasságában már minden csendes volt. Fáradtan baktattam a kocsihoz, miközben valami megütötte a fülem. Vagy csak képzelődtem?

– Gyertek fiúk, tiszta a levegő!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Amikor elpattan

Többnyire érezzük, sőt, ott bent valahol tudjuk is, be fog következni. De csak a jövőben, legalábbis úgy gondoljuk, úgy szeretnénk. Vagy úgy sem. Aztán valahol valaki eldönti, és arra ébredünk, hogy megtörtént. Idő előtt, mert mindig idő előtt történik, bár azt mondják, pont akkor kellett annak megtörténnie.

Mindig vannak, persze, „ráutaló jelek”, de azokat vagy nem ismerjük, vagy nem ismerjük fel. Vagy nem akarjuk felismerni. Mert biztosan csak meleg van, vagy épp hideg, mert esett, vagy már rég áztunk el. Aztán egyszer csak elázunk, de nagyon, és nem értünk semmit. Pedig voltak jelek.

Ő biztosan érezte, talán tudta is, mert néha beszélt is róla. Az utolsó napjáról nem sokat tudunk, pár napja már nem volt velünk. Hiába jártunk naponta. De azért sejtettük. Vagy tudtuk...

Verőfényes napsütéses rendezvényen jó kedv, hangulat. Kinek hobbi, kinek bábéskodás jutott, mindenki azt becsülte meg, ami jutott, vagy amit választott. A bábéskodás is jó, amíg el nem pattan valami. Először csak halljuk, aztán érezzük, az ajkunkkal, a nyelvünkkel, mindennel. De aztán tárgyra is térünk a dolog fölött: majd megjavul az. És akkor megcsörren a telefon...

Akkor ismét elpattant valami. Úgy igazából. Örökre és végleg. Nincs javítás, nincs megoldás. Elpattant és kész! Valahol messze, aztán itt, benn is. Nincs visszatérés, örökérvényű lett minden. Aki már próbálta, tudja. Mindenki a magáét, de azért sejtí a másét is.

Vajon milyen lehetett a távolban, amikor ott elpattant? De már sosem tudom meg az igazságot. Talán jobb is, hiszen biztosan kérdőre von, ha ott vagyok. Ám így megúsztam. Akkor. De azóta soha. Csak a legutolsó tekintet. Csak az van, az maradt épp egy éve már. És még nincs vége az életnek.

De majd csak véget ér egyszer. És akkor majd megmagyarázom, miért nem voltam ott. Persze, hátha sokára ér véget, addigra ő is sokat felejt majd. Talán azt is elfelejti, miért tört el. És azt, hogy nem voltam ott.

Jöttek, mentek azóta is – de a csapat az csapat maradt.

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 13. szám

2014. szeptember 1.

MINDIG egy csapatban

Augusztus 27-én, Tuzséron területi oktatáson vettek részt a titkárok és az alapszervezetek tisztségviselői, a kora őszi időjárás ellenére jó hangulatban kezdtünk. Juhász Tiborné rövid megnyitójából többek között megtudtuk, hogy a Tuzséri faház újra VSZ tulajdonba került. Erzső köszöntője után Papp Zoltán, szakszervezetünk elnöke tájékoztatta a jelenlévőket a VSZ aktuális helyzetéről, a közelmúlt történéseiről és az előttünk álló teendőkről. Betekintést nyerhettünk a szakszervezet anyagi helyzetébe, a kongresszusi előkészületekbe, a VASZ és a konföderációs tárgyalások alakulásába. Örömteli eredményként könyvelhetjük el, hogy taglétszámunk növekszik.

Az elnöki tájékoztató után Meleg János érdekvédelmi alelnököt hallgattuk, aki többek közt arról is beszélt, hogy a törvényi- és politikai környezet közel sem szakszervezetbarát, és nehéz úgy eredményeket elérni, hogy a vasútvezetés és a tulajdonos konstruktívnak cseppet sem mondható módon áll hozzá a dolgokhoz.

Rövid kávészünet után Zubály Bertalan, az RCH KÜT elnöke számolt be a Cargonál zajló folyamatokról, hiszen ami az RCH-nál történik, az előbb-utóbb hatással van az egész vasútra. Vázolta a közeljövő terveit, ami aztán később vitát kavart, elsősorban a kocsjavítót érintő változások okán.

A kialakult vitának az ebéd megérkezése vetett véget, de egyúttal újabb vitát eredményezett, hiszen a töltött káposztát sokféleképp lehet elkészíteni és van, aki paradicsomosan szereti, mások pedig tejföllel.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

KITÁRULKOZÁS

Fiatal pár csókolózik a padon. Egyszer csak azt kérdi a lány izgatottan:

- Akarod látni a helyet, ahol kivették a vakbelem?
- Akarom – nyögi a fiú epekedve.
- Akkor nézz fel. Abban a nagy épületben, a hetedik emeleten, jobbról a harmadik ablak.

RÁDÖBBENÉS

A vidéki református paptól éjszakai szállást kér a legátus diák.

- Szívesen adok – mondja a pap – de csak két szobám van, és az egyikben én alszom a feleségemmel. Hol akarsz aludni: a gyerekszobában, vagy kint a tornácon?
- A gyerekszobában? Akkor már inkább a tornácon.

Másnap reggel, a diák a kúthoz megy mosakodni, és egy gyönyörű fiatal lány lát.

- Kicsoda maga? – kérdezi.
- Én a pap lánya vagyok. És maga kicsoda?
- Én egy nagy marha vagyok.